

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

PRETIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungari'a:
Pe unu anu 5 fl. — cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr.
Pentru Romani'a si strainetate:
Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PRETIULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu
cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.;
si mai sus 5 fl. v. a.

Correspondentiele sè se adreseze Redactiunei

„BISERIC'A si SCÓL'A.“

Èr banii de prenumeratiune la

TIPOGRAFFA DIECESANA in ARAD.

La deschiderea sinodului eparchialu aradanu.

Astadi se intrunesc conform legii organice sinodulu eparchialu aradanu in sessiune ordinaria.

Cá in totdeun'a multe sunt si de asta data agendele avisate la competentia alesiloru clerului si poporului eparchiotu.

Tóte aceste agende se reducu la doue cestiuni principale, si anume: control'a mersului administratiunei bisericesei, scolare si fundationali, — si la laarea dispusetiuniloru, ce de lipsa se vor aflá pentru inaintarea nóstra pre calea, pre carea am pornitu.

In ceeace privesce control'a, vederile nóstre sunt cunoscutu. Am fost, si suntemu de convingerea, ca acésta controla se fia cât mai severa. Dorim adeca, cá reprezentantii clerului si poporului se caute, si se erueze din acte totu ceeace s'a facutu, si numai dupa acte si fapte se-si enuncie judecat'a loru asupr'a agendeloru anului trecut.

Tot acestea ne sunt vederile nóstre si in ceea ce privesce dispusetiunile, ce sunt a-se luá. Scrupulosi si grei se fimu in judecata, cand cá sinodu luámu hotarâri, pentruca numai astfelu sinodulu va poté dá hotaririloru sale greutatea si autoritatea necesaria.

Astfelu s'a procesu fara indoiéla si in trecut.

In multe privintie si in multe cestiuni posibilu este inse, ca nu vom fi fost destulu de practici. Cu anulu acest'a inse suntemu cu unu anu mai betrani in viéti'a nóstra parlamentara-constitucionala, si nu ne pottem indoi deci nici pre unu momentu, ca precum in viéti'a nostra constitucionala de pana acum se constata ca sinódele nóstre din anu in anu au devenitu tot mai productive: tocma' asia sinodulu nostru din anulu curentu va adaogá multu intru inaintarea nó-

tra pre terenulu bisericescu, scolaru si fundationalu.

Avem multa trebuintia de o propasire mai grabnica pre aceste terene.

Si nu ne indoimu, reprezentantii clerului si poporului au fost, si sunt la inaltimea missiunei; si astfelu avem tóta garanti'a, ca multu vom merge inainte si prin conclusele, ce se voru luá in sessiunea actuala a sinodului de facia.

Timpurile sunt grele, si greutatea timpului, in carele traimu, ne impune a fi in tóte cestiunile vietii nóstre publice cea mai mare prevedere si prudentia.

N'a lipsitu nici cand acésta prevedere si prudentia sinódeloru nóstre eparchiale.

Se ni-se ierte inse, daca cutezám a aminti, ca s'a observatu din cand in cand in sinódele nóstre eparchiale pré multa teoria, si se-ntielege de sene unu felu de lipsa de practica. S'a auditu adeca de multe ori in sinodulu nostru eparchialu frumóse vorbiri academice, dar cari in consecintie nu erau atât de puternice pentru necessitátile, pre cari le reclama trairulu si viéti'a practica a bisericeii si poporului nostru.

Bogati'a de vorbe si de idei este unu daru mare dela Dumnedieu, si unu insemnatu mijlocu in viéti'a parlamentara.

De mare pretiu este neaperatu bogati'a de idei si pentru parlamentulu eparchiei nóstre.

Nu este inse bine la noi, cá se uitám vre-odata unu lucru, si anume: nu ne este iertatu se uitámu nici odata, ca traimu intr'unu timpu, in carele de o cam data nu pottem face ceeace voimu, ci numai ceea ce potemu.

Ne cade de siguru la toti fórte greu acestu zidu, cu carele ne-au lantiuitu imprejurárele, dar n'avem

ce-i face, nu-lu putem surpá, decât numai deprindendu-ne a-i slabi poterea, pre carea o are astadi.

Si daca in hotaririle nóstre lu-vom avé totde-un'a inaintea ochiloru nostri, nu se póte, cá se nu-lu putem slabi, si se nu-lu putem face se dispara.

Inim'a si gandulu bunu tóte le póte, tóte le ajunge.

Salutandu deci pre alesii clerului si poporului intruniti in sessiunea sinodului eparchialu aradanu, le dorimu, cá Ddiu se-le ajute se dea tuturor agendee-mai buna solutiune.

O plansóre fara substratu de plansóre.

Confratii nostri, credintiosii dela biseric'a din fabriculu Temisiorii au publicatu in Gazet'a poporului din Temisóra si Tribuna din Sibiu o „epistola deschisa la adres'a domniloru deputati ai sinodului eparchialu gr. or. romanu din Arad,“ in carea se plangu ca tóte rugàrile adresate de densii catra autoritátile bisericesci de a-se luá dispusetiunile necesarie pentru regularea positiunei loru in biseric'a si in specialu de a-se intentá procesulu de despartire facia de coreligionarii serbi dela biseric'a santului Georgiu din fabriculu Temisiorii, au remasu neluate in considerare, si ca la unele rugàri si respunsuri ale loru nici respunsu nu aru fi capetatu.

Facia de acésta epistola deschisa, cá unii, cari cunóscem din acte totu decursulu cestiunei, de carea se plangu confratii nostri in acea epistola deschisa, ne semtimu detori a face urmatórele reflexiuni :

Adeverulu este, ca poporénii din fabriculu Temisiorii s'au adresatu in mai multe rënduri cu plansori si rogàri catra autoritátile loru bisericesci, dar din actele ce se afla la consistoriulu din Aradu, asia se vede, ca tóte aceste plansori si rogàri au fost resolve, si hotaririle luate li-s'au si comunicatu pre calea s'a ; ér in ceace privesce cererea speciala pentru intentarea procesului pentru despartirea ierarchica lucrulu sta astfelu, si totu astfelu li s'a comunicatu si densiloru prin organele competente, si anume :

Intentarea si portarea proceselor pentru despartirea ierarchica de catra Serbi a romaniloru din comunele mestecate este unulu din cele mai grele lucruri pentru biseric'a nóstra ; si de aceea s'a enunoiatu principiulu, cá procesele se se incépa cu acele comune, unde positiunea nóstra, a romaniloru, este mai favorabila, — deórece aceste procese sunt de o natura speciala, lucruri noue, pentru cari nu esista nici

lege speciala, nici praesa judecatorésca. S'au inceputu deci aceste procese mai antaiu cu comun'a Chinezu, apoi cu comunele Mehal'a si Ciacov'a ; ér fabriceniloru li-s'a comunicatu, cá se ascepte cu intentarea procesului, pana cand vom avé celu putien o sententia judecatorésca, si pana cand adeca vom vedé, ca pre ce principie si pre ce base enuncia tribunalulu competentu prin sententia causele de despartire ierarchica.

Si confratii nostri din Fabricu o sciu fórté bine, ca pentruce nu s'a inceputu intentarea proceselor de despartire cu densii. Sciu de sigur, ca positiunea nóstra, a romaniloru chiar in fabricu, din nefericire, nu este din cele mai bune.

Sub astfelu de imprejuràri este pré naturalu, ca nu se poteau incepe procesele cu fabriculu, ér daca procesele deja intentate nu sunt inca prevediute cu sententia, vin'a nu este nici a delegatiunei, nici a consistoriului, nici a sinodului, precum, suntem siguri ca daca positiunea romaniloru din fabricu facia de Serbi, nu este asia de favorabila, cá a altoru comune, vin'a nu o pórtá factorii, caror'a le facu pre nedreptu imputàri atât de grave confratii nostri din fabricu.

Speràm, ca aceste reflexiuni basate pre acte le voru reproduce si foile, in cari s'a publicatu „epistol'a deschisa“ a confratiloru nostri din fabricu.

Istori'a biblica in scól'a poporala.

Schitia adunata din „Theol-pract. Quart. Schrift.“ Linz 1887 si cetita in adunarea reuniunei invet. din Arad la 9/21. Aprile a. c.

De vom compará viéti'a religiósá-morala din timpulu de fatia nu mai departe de cat cu starea nainte de 20—30 ani, parte din cele ce am esperiatu noi insine, mai vertosu inse din cele ce ni spunu betranii cu privire la vremile bune, de cari si-aducu ei aminte acum cu doiosia, — aflam trist'a realitate ca in privinti'a religiósá — morala am datu multu inderatu in butulu luminàrii si a inaintarii facute in timpulu mai nou.

Multe sunt causele acestei aparintie ; inse de astadata se luam mai cu de ameruntulu din numerulu celu mare alu causeru acestor'a numai un'a si acést'a fiindea prea adese se vorbesce despre dens'a.

Adese audimu adeca vorbindu-se despre invetiamentulu religiosu, facendu-i-se imputare despre unu mecanismu óre-carele. Imputarile aceste sunt in parte adeverate in parte neadeverate, dupa cum luam cuventulu mecanismui ntr'unu intielesu séu intr'altulu. Intielegandu sub invetiamentu religiosu mecanicu simplaminte a invetiá de a rostu catechismulu séu istori'a bi-

blica, asia ca activitatea catechetului e marginita numai la a cere prunciloru socotéla despre partea capetata pe lectiune, este imputarea intru tóte justa, si asemenea procedura, nu i-vá pune in prospectu catechetului nici macaru unu succesu probabilu. Dar alta de parte nu vom puté dice peste totu ca a invetiá de a rostu e mecanismu si asia dara nefolositoriu, cu atât mai putien ca invetiamentulu religiosu ar avé de a face numai cu inim'a si nu si cu priceperea si mintea elevului. In acestu intielesu luatú cuventulu mecanismu, imputarea de susu e neindreptatita. Religiunea crestina ca atare e unu sistemu de adevururi, cari stau in cea mai strinsa legatura intre olalta si forméza unu ce intregu; aceste adevururi trebue elevulu se le cuprinda cu mintea, se le intiparésca memoriei si sè se insufletiesca pentru densele. Cu privire la cerintiele cele dóue dintei, — de la cari este conditionata a trei'a, — invetiamentulu religiosu va fi totdeun'a intru câtv'a secu pentru pruncu la carele fantasi'a si simtiementulu este mai pronuntiatu. Inse este alta causa a imprejurarii acestei'a si acést'a e prea adevurata, ca adeca nu zace vin'a in invetiamentulu religiosu cá atare, ci acést'a o pórtá propunetoriulu religiunei. Mai vertosu sta acést'a acolo, unde catechetulu desconsidera importantia istoriei biblice la invetiamentulu religiosu, si se tiene mortisin de cuvintele catechismului.

Manecandu din aceste, se cautam deci, cum s'ar poté indreptá reulu acest'a, asemnandu in invetiamentulu religiosu istoriei biblice loculu ce-i compete si cercetandu in cereportu trebue se stee istori'a biblica cu catechismulu?

Istori'a biblica e unu estrasu din S. S. a vechiului si noului Testamentu, infatiosandu in ordine istorica descoperirile si lucrurile plinite de Ddieu pentru mantuirea omului.

Istori'a biblica si catechismulu au in fondu acelaasi cuprinsu si se deosebescu numai in privinti'a formala, intru cât catechismulu propune adevururile religiunei in forma abstracta, ér istori'a biblica ni le infatiosieza in icóne vii; in catechismu e religiunea crestina depusa cá unu sistem sciintialu, pana ce istori'a biblica areta cursulu istoricu alu ei. Istori'a biblica si catechismulu forméza deci unu ce intregu, si in urmare catechetulu inca trebue se le privésca la propunerea religiunei cá strinsu legate un'a de alt'a si se le reporteze un'a la cealalta.

Astfelu nu vom poté privi istori'a biblica numai de introducere in invetiamentulu religiosu, ori cá parte ajutoriala, ci cá parte esentiala.

Istori'a biblica o putem privi din dóue puncte de vedere: séu asia ca dens'a insira tóte evenimintele Ddieesci plinite spre binele si mantuirea omenimei, séu asia ca infatiosieza in modu intuitivu si concretu diversele adevururi religiose singurite. Astfelu apoi si in scól'a poporala se póte tractá in dóue moduri; ori ca propunemu cursulu intregu alu operei

Ddieesci, carele incepe cu facerea si urmarindu firulu istoricu prin diferitele fase ale Tlui vechiu incheia cu rescumperarea omenimei, — ori ca luamu fapte, istorii séu asemenari singurite — fara a tiené strinsu la necsulu istoricu — si deducem din ele adevururile speciali ce le contienú, respective dam invetiaturiloru abstracte din catechismu prin reportarea loru la intemplari anumite din istori'a biblica mai multa potere si viosi'a.

Este evidentu ca modulu antei alu tratarii istoriei biblice nu eschide pe celaltu, ci mai vertosu se potú imbiná amendóue laolalta. Si tocmai in imbinarea acést'a zace folosulu invetiamentului biblicu. Dreptaceea tienem la principiulu: ca istori'a biblica trebue astfelu propusa in scól'a poporala, ca pe de o parte sè se arate cursulu faptelor divine in necsulu loru organicu, de alta trebuescu la singuraticele istorii indigetate invetiaturile dogmatice si morale, si viceversa invetiaturile catechismului trebue inviosiate reportandu-le la istori'a biblica.

Se luam acum in specialu istori'a biblica cá atare adeca cá complecsulu intemplantiloru séu faptelor divine asiediate pentru mantuirea omului si se lasam la o parte invetiaturile ce se potú deduce din ele séu asia numit'a aplicare, atunci se nasce intrebarea: ori de este cu scopu se folosim istori'a biblica in scól'a poporala in acésta forma curatu istorica séu ba? Cu alte cuvinte fi va de folosu, ori dóra chiar de lipsa ca crestinulu minorenu se cunósca nu numai invetiaturile si faptele divine cá atari, ci si cursulu séu urmarea loru?

Din cele espuse, si din cele ce voru urmá inca trebue se respundem in modu afirmativu si anume din urmatórele temeuri: mai nainte de tóte trebue elevulu se tiena intemplantile biblice in *memoria*. Acést'a inse va fi fara indoieála lucru mai usioru, daca nisuim intr'acolo cá elevulu se tiena de mersulu istoricu, decât daca i-permitemu fusionare. Dar elevulu trebue condusu si la *intielegerea* intemplantiloru biblice. La acést'a inse e neaperatu de trebuintia ca se-i aretam legatur'a din cele ce-i propunem cu cele precedente. In urma are precum invetiamentulu religiosu peste totu asia si istori'a biblica, se influintieze asupra dispositiunei intregi a pruncului, se destepete in trensulu iubire, admirare, umilintia, multiamita s. a. catra Ddieu. Motivele pentru aceste inse le aflamu in parte mare tocmai in mersulu séu calea ce a pus'o intieptiunea Ddieesca pentru intemplantile biblice; pe langa acést'a mai curendu vom ajunge acea influintia prin o privire cât se póte de chiara asupra tuturor faptelor Ddieesci, de cât prin privirea celoru singulare.

S'ar poté dice la aceste, ca pretindem prea multu de la unu pruncu, cá puterile lui spirituali sunt cu multu mai slabe decât se póta cuprinde asemenea lucru. Inse observarea de fatia ar avé locu numai atunci, daca am cere cá prunculu se afe singuru necsulu istoricu si cá elu indata in anii dintei ai scólei

se fia in claru cu cursulu intregii istorii biblice. Noi inse presupunemu aci ca catechetulu nu va tratá numai curatu intemplantile biblice, ci va indegetá tot-déun'a si mersulu loru, si ca premientiendu mai nainte cele generale, va trece succesive la cele speciali.

Istori'a biblica — dupa aceste dise — ni-o pottem inchipuí ca icóna marétia statatóre din colorile cele mai potrivite si armonice, carea trebuie se o depinga propunetoriulu religiunei cu incetulu inaintea eleviloru. Asemenea pictorului, se zugravesca si catechetulu mai nainte conturile principali ale tabloului seu si se o deplinésca din anu in anu adaugendu figuri si colori nóae, pana ce in anii din urma ai scólei stà in deplin'a ei frumsetia inaintea elevului, pe carea siguru o va si intielega, deórace s'a desvalitu asia dicénda inaintea ochiloru lui.

Este de trebuintia deci mai inainte de tóte ca *materi'a se fia potrivitú impartita*, deórace la ori si care invetiamentu impartirea nimerita e bas'a. Principiulu fundamentalu la impartirea acést'a lu-va aflá catechetulu in aceea ce am disu deja, ca adeca in fie-care anu se presinte o icóna intréga a fapteloru Ddieesci; la carea se adauga din anu in anu ceva nou. Prin acést'a devine propunerea mai chiara, catechetulu e usioratu multu si se destépta tot mai multu interesulu elevului.

Trasaturile fundamentali ale icónei acestei'a potu fi: facerea — peccatulu stramosiescu — chiamarea lui Avram — poporulu izraeliteanu cá purtatoriulu fagaduintieloru Ddieesci. — Is. Chr. — intemeierea bisericiei crestine. Cu chipulu acest'a alu tratarii nu trebuie trecutu cu vederea nici momentulu typicu alu bibliei. Test. V. preinchipuiesce pe celu nou si numai in^{lu}min'a celui nou póte fi esplicatu si intielesu. Lucrulu acest'a inse cere deja o maturitate óre-care, si asia póte veni in combinare numai in anii din urma ai scólei, dupa ce s'au propusu si petrecutu cele factice si si atunci trebuie sè se indestulésca catechetulu cu momentele typice cele mai insemnate fara a se estinde pana la tratarea amenunteloru celor mai mici.

Atát'a despre istori'a biblica cá atare.

Istori'a biblica inse nu e numai istoria simpla, cum am luat'o pana acum, ea este eminentemente si a-deveratu *invetiamentu religiosu*. Metodic'a pretinde ca fie-care invetiamentu se fie: intuitivu, nemijlocitu si usioru de cuprinsu. La invetiamentulu religiosu trebuie se mai adogemu ca elu se fie practicú, adeca se dee pruncului esemple pentru imitare si se-lu dedee a aplicá adeveturile religiunei la viétia practica. Tóte insusirile aceste ale invetiamentulu religiosu le posiede deja istori'a biblica; si catechetulu n'are decât se le validiteze.

Ea este intuitiva, càci se privimu numai cum ni presinta pe Ddieu odata cá pe creatoriulu celu atotputernicu, apoi cá unu parinte bunu, cá judecatoriu dreptu, cá Domnu induratu, atotsciutoriulu etc. Cum ni presinta pe omu si-lu descrie atát de fidelu cu

tóte scaderile si insusirile lui cele bune, cu dorintiele, virtutile si peccatele sale; asia ca ne vedemu pe noi insine depinsi

Ea este invetiamentu religiosu nemijlocitu; càci spre a o intielega prunculu nu are trebuintie de deductiuni, esplicari s. a.

Ca invetiamentulu religiosu devine usioru de intielesu prin istori'a biblica urméza din cele dise.

In urma momentulu practicú este ceva cu totulu propriu istoriei biblice. Reportarea la viétia ni se impune asia dicénda de sine, deórace adese aflam in istori'a biblica icón'a nóstra propria. Ér cât pentru caracterulu propriu practicú, ca adeca se castigamu inim'a pruncului pentru Ddieu, acést'a ni va succede cu multu mai usioru prin aceea ca-i vom enará in modu potrivitú o singura intemplantu biblica, decât ca-i vom esplicá prin mai multe óre catechismulu.

La invetiamentulu religiosu avem de a face cu dóue carti, cu catechismulu si cu istori'a biblica. Ar fi cu totulu gresitu, daca am preferi prea multu una celeilalte; fie-care din ele si-are pretiulu si insemnatarea ei inalta. Am atinsu deja la inceputulu tratatulu de fatia insemnatarea si necesitatea memorisarii si daca totusi intonamu aci importantia istoriei biblice, acést'a o facemu mai vertosu din privirea celoru ce se petrecu in scól'a poporala, si anume cu privire la elevii incepetori si la acei'a, cari dotati cu capacitate mai slaba, chiar si in anii urmatori inca nu sunt deprinsi cu cetirea. Aci si-afirma istori'a biblica locul ei, càci nu-i vá picá nimenui in minte se memoriseze cu acesti'a catechismulu prin recitarea responsurilor inaintea loru; — afara de rugatiunile si partile cele de lipsa. Acést'a ar insemná a parasí isvórele apei celei vii si a sapá cisterne fara de apa; dar mai pe sus de tóte ar deveni prin asemenea procedura invetiamentulu religiosu prunciloru inca din inceputu nesuferitu, ba chiar uritu. Pentru elevii din anulu antaiu, póte si pentru anii cei dantaiu, — pentru unii cari nu se deprindu cu cetirea — si mai tardiu tiene deci istori'a biblica locul invetiamentulu religiosu.

Istori'a si catechismulu trebuie deci tratate paralelu un'a langa alt'a; si acést'a se póte astfeliu, daca — dupa cum am amintitu deja, — reflectam in propunerea istoriei biblice in modu cât de scurtu si chiar la adeveturile dogmatice si morali ce le contine, de alta parte éra si astfeliu, ca propusetiunile singurite ale catechismulu le reportamu la faptele corespundietórie din istori'a biblica. Facénda astfeliu, repastramu istoriei biblice importantia ei, si catechismulu altcum secu capeta mai multu viétia si putere; ér pentru crestini crescuti in acestu modu frie'a lui Ddieu va fi — dupa cuvintele intiepleptulu — intr'adevera inceputulu intiepleptiunei.

Dr. I. Trailescu.

Ceva despre economisare.

Cá se póta omulu trái are neconditionatu lipsa de nutrementu si altele si cá se póta castigá nutrementulu e necesitatu se lucre.

Natur'a inse s'au ingrijitu despre omu, providiendu-lu cu cele necesarie, dându-i putere, mâni, si inca unu ce, fara de care tóte celealalte daruri n'ar potea se aiba insemnatatea cuvenita, adeca: mintea.

Mintea prevede inainte ce e de facutu si numai dupa-ce s'au convinsu, cá e asia si nu altcum, atunci vine puterea fisica si duce in deplinire acelu lucru.

Apoi si lucrea omulu, cá se-si agonisésca pana de tóte dilele si déca nu din indemnulu propriu, celu putienu lipsele 'lu inpintenescu spre lucru; dar un'a stá, cá numai acel'a aduce adeveratulu folosu, carele lucrea din indemnulu propriu, cu insufletire spre lucru, nu din síla si fara nici o tragere de inima.

Si trebuie se lucre omulu, cá se corespunda destinatiunei sale, cá pentru ce altceva l'au daruitu Dumnezeu cu minte, si putere, daca nu cá se lucre? Tóta viéti'a omului ar fi fara nici unu pretiu, fara nici o bucuria, ci o adeverata temnitia.

Lucrea omulu, am disu, cá se-si cascade pânea de tóte dilele si inca ceva cá se-i remâna si pre dile negre. Ce e dreptu e cam micu numerulu acelor'a, cari se cugeta si la dile negre, deórece mai multi au in vedere presentulu decât viitoriulu, lasandu-se sedusi cu totul de placeri trecetórie si nesubordinandu-se mintii, ei cheltuescu tot, cât au castigatu si nu punu la o parte nemicu si pentru batranetie.

Omulu teneru se asamana cu vér'a, ér celu betranu cu érn'a, si pre cum ne intréba érn'a, cá ce am lucratu vér'a, tocma asia stá tréb'a si cu betranetiele, cand omulu nu mai este capace de lucru, ci numai de consumatu. Si apoi ce va consumá, déca la teneretie n'au cascigatu nimicu, lasandu-se sedusi de placerile trupesci? Urmarea e aceea, cá la betranetie trebuie se ajunga trist'a stare de a cersi mila pe la usile altor'a.

Si nu este omu, care se nu póta pune si o particeica de o parte, pentru dile negre, daca e deplinu sanatosu si daca e capace a-se opune placeriloru trecetórie; daca este activu si umbla pre cài drepte, càci nu zace greutatea in a castigá bani, ci in a scí crutiá.

Sunt apoi ómeni, cari au unu venitu destulu de frumosu si daca ar mai fi de diece-ori atât, apoi nici atunci n'ar fi destulu, caus'a e, cá economisarea lipsece cu totul. Sunt apoi si de acei'a, cari, la inceputu n'au avutu nimicu si cu timpulu, prin crutiare, au devenitu ómeni cu averi frumoése, ómeni folositori societátii si totodata ómeni independenti.

Experienti'a de tóte dilele ne dovedesce, cá la ce positia au ajunsu toti acei ómeni, cari nu s'au ocupatu de a-si asigurá viitoriulu loru. Ei au devenitu nefericiti, cu toti membrii din familiiele loru.

Viitoriulu fiind secretu ar fi bine, ca tot omulu se cugete si se fie gata, càci nu scie ce aduce ceasulu séu minut'a; póte se devina chiar morbosu si Dómne, cât de bine-i pica, déca are cu ce se se caute, pe de o miie de ori i va folosi mai multu atunci, cá si cand ar fi deplinu sanatosu.

Totu cruceriulu trebuie crutiatu, càci din cruceri se face florinulu. De aceea bine trebuie se socotésca cinev'a, cand de esemplu cheltuesce pe rachiu 3 cr., pre vinu 5 cr., si pe tutunu 4 cr., cari facu: 12 cr., pe di, pe anu 43 fl. 80 cr., numai pre beuturi spirituése si pe tutunu, fara cari omulu pururea póte fi, ba inca 'lu-ruinéza spiritualminte, fisicalminte si materialminte. Dicu, 43 fl. 80 cr., cu care suma unu omu mai cu stare si póte plati porti'a pe unu anu, séu ar poté pune aceea suma la o parte, pentru dile negre.

Daca are omulu 40 cr. pe di, se caute si se nu-i speseze pre toti, numai in celu mai reu casu, dar nici de cum mai multu, si astfelu apoi se fie silitu a recurge la datoria, càci unu omu, carele devine datoriu, nu stá mai multu pe piciórele sale, deórece devine o sluga plecata creditorului seu, unu omu dependentu si totdeun'a e silitu se faca aceea, ce-i poruncesce creditorulu seu, macaru se fie chiar contrariu vointiei sale si spre daun'a propria. Asia apoi se intempla cu unu omu singuraticu, si tot asia se intempla si cu unu poporu.

Nemicu apoi mai scumpu cá libertatea si celu ce voiesce se fie independentu, neaternatoriu, are mai nainte se fie omu crutiatoriu, cand apoi pururea va fi capace a aperi adeverulu, va fi omu cu caracteru, omu de sine statatoriu.

Nu petrekerile si mesele deschise, nici haine prea scumpe, ci traitu mai pe putienu si mai multu crutiatu, càci celu ce-si resipesce castigulu cu petrekerile, acela este elu insusi inimiculu seu. Si apoi nu este mai reu cá atunci, cand omulu este insusi inimiculu seu.—

Lucrea apoi omulu in ruptulu capului, si-si castiga, dar totusi e seracu si nu póte dá inainte, pentrucá n'are cumpetu, castiga multu, dar si cheltuesce multu, apoi mai alesu cheltuesce si pe ce n'ar trebui se cheltuéscu.

Este apoi omu, carele nu se trudesce cá celu dantaiu, si apoi totusi, fiind cá e mai cu chibsuiéla, merge inainte; la elu vedi boi frumosi, casa frumoasa si cea mai mare curatienie si orenduiala.

Inzadaru astringe, si precum astringe asia si cheltuesce, séu, fiind in credintia, cá are se capete de undev'a ceva si pe cont'a aceea face datoria. Datori'a este mare primejdia de aceea se se ferésca omulu de ea cá de focu. Celu ce te imprumutá cand te arde la degete, 'ti cere multu pentru putienulu ce ti-lu, dà, ceea ce n'ai fi silitu se faci, daca ai fi crutiatu la timpulu seu.

E seraca lumea, pentru cá ómenii cu síl'a aducu seraci'a in lume, càci ce altcev'a insémna, cand o-

mulu 'si arunca banisiorii sei castigati cu multa sudóre prin birturi, cá asia apoi sè se faca din omu neomu, adeca, elu insusi 'si voesce reulu, si fuge de bine. Si óre nu însémna tot a seracia, cand omulu arunca banii in fumu, adeca pe tutunu?

Mare, de tot mare chibzuiéla se recere, ce e dreptu, cá se poti face ceva si din putienu, dar totusi poti face numai daca voiesci, si ai putiena tragere de inima.

Cá se poti economisá se recere, cá se pricepi si priceperea se castiga prin esperintia, ori din carte, si apoi carte, in dilele de acum, fórte usioru se póte invetiá, numai daca éراسi are cât de putiena tragere de inima.

Apoi mai e inca un'a: inzadaru va aduná barbatulu, daca muierea nu scie crutiá aceea ce barbatulu a castigatu; face mancári pré scumpe, cauta sesi cumpere haine preste haine si care, de care mai mandre. Ei, dar mancarea prea, prea, si hainele cele multe si scumpe ne repescu banii, si asia remanemu la betranetie ca vai de noi, cersindu dupa mila. Apoi mai e scarbosu si aceea, cá muierea si barbatulu nu traesce bine, se cérta, se batu si asia unulu cara intr'o parte, éra altulu intr'alta, cand apoi, la urm'a urmeloru, devinu la sapa de lemn.

Se crutiamu dara si se nu ne intindemu mai tare de cât ni-e procoviti'a, ba déca se póte nici atât, cá asia apoi se-ni remana cev'a si pentru dile negre.

Galsi'a, la 9. Martiu 1887.

Invetiatoriulu.

Tesaurulu dela Petró's'a.

(Continuare si fine.)

Doi tierani din satulu Petró's'a le aflasera gramadite sub unu bolovanu de pétra in muntele Istriti'a, unde in vale se aflau pe sub pamentu ruinele unui castelu anticu. Erau 22 de bucati, tóte de auru, si multe din ele presarate si ticsite cu pietre scumpe de tóte fetiele, ér mai alesu cu granate si cu cristaluri rosii. Cu totulu trebue se fi trasu tesaurulu la cântaru celu putienu cât 100,000 de lei in auru.

Tieranii i-lu tienura ascunsu in podulu colibeii loru unu anu si mai bine. Se dice cá intr'o di unulu din ei dete o veriga de acelea unui tiganu cá se-i cârpésca cu ea o caldare, dér tiganulu lapada verig'a dicendu cá nu e de arama buna.

Atunci tieranii i-si luara sém'a si intr'o di de sf. Gheorghe, la 1838, ei vendura totulu pe 4000 de lei vechi in bani si câteva scurteici si testómele pentru nevestele lora. Cumperetoriulu fi unu petrariu arnautu, Anastase Verusi, pe care apoi l'am cuaoscutu si eu. Elu le faramá cu toporulu, in cas'a tieranului, le puse in desagi si pretiuindu celu putienu valórea metalului multu mai bine decât aflatorii primitivi, se apuca indata a desfiinti'a o buna parte din ele.

Cand stapanirea prinse de veste, Banulu Mihalache Ghic'a, pe atunci vornicu mare alu tierii, abia potu se gasésca, ascunse intr'o grópa pe malulu Calnaului, cele 12 bucáti fragmentate, ce au fostu aduse curendu dapa aceea in museulu din Bucurcsci.

De prisosu a ve amintí, d-loru, cum, de aci, din insusi acestu palatu unde ne aflámu, le-a furatu intr'o nópte la 1885, faimosulu Pantazescu, care le-a stricatu si si mai reu, dupa ce eu pusesem se le mai restaureze cev'a cand au fostu duse in Parisu ca se figureze la Espositiunea Universala din 1867, si apoi in Londr'a, la South Kensington Museum.

Pe atunci si chiar cev'a mai nainte, la 1865, m'am grabitu a comunicá prin graiu academiei de inscriptiune si Belle-Litere din Pausu, astfelu cum facu adi dinaintea d-v., notiunile ce adunasem pana atunci asupr'a acestoru pretioése monumente.

De atunci incóce potu dice ca n'a trecutu anu nici luna din viéti'a mea, fara se nu adaugu cev'a la cele cunosciinte.

La 1868, am resumatu intr'o notitia, tiparita in limb'a francesa, ideile ce-mi formasem despre caracterele si origin'a probabila a tesaurului nostru.

Dér gandulu meu a fostu pururea de a desvoltá din ce in ce mai multu acele schitíe, de a tipari, cand vom poté, rezultatele studiiloru ce facusem prin autorii vechi si moderni, si acél'a alu comparatiuniloru ce stabilisem prin numeroése musee si colectiuni din strainatate.

De câte ori mi s'a infatisiatu prilejulu, am scrisu si am vorbitu romanesce despre curioésele podóce ale museului nostru. Le-am reprodustu prin frumósele gravuri; le-am alaturtu de totu ce se vede mai multu séu mai putienu analogu prin alte locsilitáti.

Ce se ve mai spunu, dloru colegi? Din di in di mai multu am facutu locu *Closcei cu pui* in mintea mea. Am adapostit'o, am gazduit'o in trens'a si am asediat'o acolo cá si la dens'a acasa.

Cá romani voru crede lesne in realitatea fiintiei loru, deórece ele aducu laud'a culturei originale ce a esistatu la noi inca din vechime, de acést'a nu ne puteamu indoi. Greu nu este a fi crediutu si aprobatu de celu carui'a ii vorbesci pe placu, chiar si atunci cand ai alunecá pe priporulu zadarniceloru inchipuiri si ai apucá campii, scalambandu adevेरulu. Mai anevoie este inse ati castigá crediementu la cei ce n'au nici unu interesu a descoperi, deodata si fara veste, ca unu obiectu óre-care pretiuésce mai multu de cât ei sunt deprinsi a crede. Si mai anevoie inca este de a impune, prin dovedi lamuritu si sanatosu intemeiate, recunóscerea unoru calitáti, devenite necontestabile chiar si pentru acei'a cari s'ar bucurá cand ele aru lipsi cu totulu séu celu putienu cand ele ar remanea intunecate.

Si — trebue s'o marturisimu, domniloru, — intunecate, nesciute si pretiuíte de lumea culta vor remanea din nenorocire tóte lucrurile nóstre, cât de consciincioése si de solide ar fi ele, pe câtu nu le vomu invederá lunei sub o forma mai accesibila de cât aceea a graiului nostru nationalu.

Acestu faptu netagaduitu nu este inse, dupa parerea mea, o condamnatiune a limbei nóstre. Nu este nici macaru o umilire pentru dens'a. Limb'a nóstra abia de doi trei secolu a devenitu o limba scrisa; a ei cultura e inca rudimentara, Noi ne adunámu aci cá se cercamu a o scóte din fasia si a-i inlesni inaltierea si intarirea, de órece ea inca pana mai deunadi umblá d'abusielea. Cum dér am putea se pretindemu ca dens'a se depasiésca hotarele locuite de Romani, pe cand vedemu multe alte limbe europene, cultivate acum de secolu, si remase totusi in cerculu restrinsu alu poporatiuniloru ce le vorbescu si le scriu numai si numai pe sém'a loru.

Astfelu sunt, de buna séma la nordu limbile scandinave, cea danesa, cea suedeza; apoi spre apusu, limb'a olandeziloru b'a si a Portugeziloru, déca nu cumv'a, pana

la órecare punctu, n'am numer'a printre acestea, de Sudu, pe cea spaniola si pe cea italiana, odinióra atátu de respandita in tóta Europ'a. Totu asia sunt, mai in vecinatate cu noi, limb'a rusésca, cea gréca moderna si cea maghiara.

Tóte aceste natiuni i-si cultiva, de siguru, atátu cât noi, si póte chiar mai multu decât noi, graiurile loru particulare; tóte au ca noi academii si societáti literare si sciintifice.

Póte in senulu corpuriloru invetiate ale loru vorbescu si tiparescu in limb'a tierii; dér acestea, fiindu preocupate de a nu pune sub obroculu exclusivu alu unui patriotismu reu intielesu productiunile spiritului si ale studiiloru, care potu se face onóre patriei si sciintiei ei, tóte recurgu la un'a din limbile care se bucura de unu caracteru mai universalu, un'a din acele limbi pe care nu le potu ignorá ómenii ce voru sè se tiena in curentulu propositoriu alu sciintieloru moderne.

In acele tieri, chiar academiile traducu in extracte si adesea in estenso, principalele loru opere, si le dau publicitáti estérne intrun'a din limbile francesca, germana séu englesca.

Óre, ceea ce facu aceste popóre fi va rusine se o facemu si noi? Se stámu a judecá pe dreptate, si vomu recunósce ca idei'a ce le mána intru acést'a este si mai patriotica si mai luminátore decâtu acelu esclusivismu restrinsu, care le-ar isolá pe ele de miscarea progresiva a sciintiei. Facendu astfeliu ei aru mentiené pe toti streinii precum i-amu mentine noi, in credinti'a ca la ei, ca si la noi, mintea si studiulu nu producu nimicu, nimicu care se fie demnu de a aduce unu contingentu folositoriu la cunoscintiele obstesci ale lumei civilisate.

Permiteti-mi, d-loru colegi, mie, care traiescu acum de mai multi ani in strainetate si vedu cátu de putienu si cátu de reu suntemu cunoscuti si pretinúti sub raportulu culturai intelectuale, afara din tíer'a nóstra, permiteti-mi a supune aceste consideratiuni la seriósele cugetári. —

Ele m'au indemnátu, si nu tocmái, ve marturisescu, fara óre-care doru si mustraré de cugetu, a scrie cartea mea asupra Tesaurulu dela Petrós'a in limb'a de caracteru mai universalu a tierii in care locuescu.

In acea tíera mai am si inlesnirea de a gasi la indemana tóte mijlócele de informatiune si de studiu ce-mi sunt necesarii: precum bibliotecele si museele cele mai bogate, ómenii cei mái dedati cu multe din materiile pe care cata se le atingu in cursulu cercetariloru mele.

De altmíntrelea, acea limba, singur'a din cele apusane, pe care me pricepu óre-cum a o indrug'a, adeca limb'a francesca, este totodata si aceea pe care o intielegu, o vorbescu si o scriu chiar cu inlesnire toti cati ar voi, la noi, se citésca publicatiunea mea.

Multu nu m'am instrainátu nici de tíer'a mea, nici de datoriile mele de academicu romanu, cerendu tieriei francesce ajutórele de studiu pe care ea le poseda in neasemuita inbelsingare, fatia cu a nóstra; ér limbei francesce cerendu-i unu mijlocu de a face cunoscutu nu numai Romaniloru, dér si intregului publicu cultu din tóte contientele, fapte ale caroru enuntiare si elucidare nu potu aduce decât folosu si onóre patriei nóstre.

Sfersindu acést'a espunere, me temu, stimati colegi, ca me veti crede, dupa cuvintele mele, multu mai presumptiosu decât sunt in realitate. Ceea ce me face se cutezu a ve vorbi intr'astfeliu, este chiar contactulu in care am avutu norocirea de a me aflá, in decursu de mai multi ani, cu personalitáti marcante de aceeași specialitate cu mine. M'am convinsu in cerculu loru ca noi insine nu avemu cunoscintia despre propri'a nóstra valóre, nu scimú

se ne dâmu bine séma nici de câte scimú, nici de câte putomu, nici de câte suntemu in stare se producemu, atunci mai alesu cand nu ni-amu risipi puterile dupa reulu nostru naravu.

Si aceste vederi sumetie pe care — cine scie — le priviti cu síela, cu indoieli si póte chiar cu zimbete de ironia, aceste vederi le veti recunóscae lesne de bune, de drepte si de luminóse, indata ce ve veti stramutá cu gândulu si cu aducerea aminte intr'unu altu cercu alu activitáti nóstre nationale.

Acum vr'o diece ani, de ar fi esitu dintre noi unu profetu, care se ne afirme ca óstea romanésca, militarii, dorobantii si calarasii nostri, suntu in stare se pórté resboiu in tíera straina si sè-se lupte cu taria, cu aventulu si cu viteji'a ce au aretatu la Grivit'a, la Rahov'a si la Smârdanu, noi toti atunci amu fi plecatu jalnicu capulu plinu de dorulu isbândeloru din trecutul nostru, si vai! plini de credintia intru cele viitóre.

Faptele leudate ce ostasii nostri au seversitu din imboldirea si sub poruncile gloriosulu nostru Suveranu, carele a sciutu se recunósca si se reinvia in inimile romanesci virtutea strabuna, acele fapte petrecute pe campii de batalia, ne facu adi se redicamu capulu fara sífiala, cu drépta mandria si fara temere pentru viitoriu!

Se cutezamu a-lu ridicá si pe campii sciintiei. Totu Augustulu nostru Protectoru ne-a imbiatu si pe noi la acést'a nobila revindicare, indemnându-ne se culegemu de pretutindeni, cu sciintia si consciintia, datinele de ori cefeliu ale trecutulu nostru. Cu ele, — disu-ni-a primul rege alu Romaniloru — vomu intemei'a si pe acestu teremu viitorulu tieriei si alu poporulu romanescu!

A. Odobescu.

D i v e r s e .

* *Adunarea generala a fondului preotiescu aradanu*, intrunita ieri in siedintia ordinaria a pertractatu si resolutu tóte agendele avisate dupa statute la competinti'a ei si anume:

A censuratu si aprobatu socotile fondului pentru anul trecut, a resolutu mai multe petitiuni, si a redicatu la valóre de concluse mai multe propuneri facute din partea consistoriulu in interesulu fondului.

Implinindu-se cu finea anulu 1886, 10 ani dela inactivarea fondulu preotiescu aradanu si in reportulu consistoriulu aretan lu-se, cum acestu fondu, cu tóte greutátile inceputulu a crescutu intr'unu modu imbucuratoriu si anume: cu finea anulu 1886 capitalulu fondulu preotiescu trece preste sum'a de 100 de mii florini si in același timp, in cei dintai 10 ani trecuti a impartitu ajutóre la preoti, veduve si orfani, sum'a de aprópe 18 mii florini — adunarea generala a luat cu bucuria la cunoscintia rezultatele obtienute de fondulu preotiescu si a votatu multiamita protocolara Pré Santiei Sale, Parintelui Episcopn Ioan Metianu, initiatorulu si factorulu principalu intru intemeierea si augmentarea acestui fondu, de o valóre atat de mare pentru venitoriulu preotiei ortodoxe din eparchi'a Aradului.

* *Protocolulu Congresuluu nationalu-bisericescu ordinariu*, alu Metropoliei romaniloru greco-orientali din Ungari'a si Transilvani'a, intrunitu in Sibiu la 8/20. Iuniu 1886, a aparutu in tipografi'a archidiecezana din Sibiu, in editiunea metropoliei. Acestu frumosu volumu, contine pre 366 de pagini octavu, sumariulu siedintieloru Congresuluu, ér cá acluse urmatórele materii: Cerculariulu metropolitanu prin care se convóca Congre-

sulu ordinariu; cuventulu presidialu la deschiderea Congresului ordinariu; Reportulu generalu alu consistoriului metropolitanu cá senatu strensu bisericescu, alu consistoriului metropolitanu din siedinti'a plenara; Representatiunea in caus'a proiectului de lege, privitoriu la regularea invetiamentului in gimnasia si in scólele reale; Representatiunea pentru modificarea proiectului de lege despre scólele medie, prelucratu de comisiunea scolara a cassei reprezentantiloru Ungariei; Reportulu generalu alu consistoriului metropolitanu cá senatu scolariu, alu consistoriului metropolitanu cá senatu episcopescu; Regulamentulu pentru procedur'a judecatorésca in cause disciplinare; Testamentulu fericitului Emanoil Gozsdu; Representatiunea subscernuta guvernului tieriei in obiectulu literiloru fundatiunale ale lui Gozsdu. La finea acestui protocolu se afla unu Indice de materii si unu registru alfabeticu. Pretiulu este 1 fl. v. a., si se póte procurá dela tipografi'a archidiecezana precum si din cancelariile consistoriali ale eparchieloru sufragane. Acestu protocolu este arangiata cu unu deosebitu gustu, tipariu elegantu si e de unu esterioru fórté placutu.

* *In cestiunea reuniunei femeiloru romane din Arad si provincia.* Consistoriulu eparchialu aradanu intrunitu Vineri'a trecuta in siedintia plenaria a aprobatu regulamentulu, substernutu de comitetulu provisoriu alu reuniunei femeiloru romane din Arad si provincia, prin carele se norméza reportulu dintre reuniune si biserica.

* *Deputatiunea Romaniloru brasioveni,* a lésa de poporulu ortodoxu romanu din Brasiovu, spre a esprimá neuitatului seu protopresviteru de odinióra, Pré Santiei Sale Parintelui Episcopu Ioan Popasu, omagiile de multiamita si de vecinic'a recunoscintie, cu ocaisiunea Iubileului, — a trecutú Vineri prin orasiulu nostru in calatori'a s'a spre Caransebesiu.

Acésta deputatiune a fost invitata la masa la Pré Santi'a S'a Parintele Episcopu diecesanu; ér dupa masa a cercetatu seminariulu si alumneulu diecesanu, precum si biserica catedra la si casele diecesei de langa biserica catedra. Deputatiunea a fost deplinu satisfacuta si multiamita de rezultatele ce a obtienutu intr'unu timpu atât de scurtu eparchi'a Aradului, cu deosebire a remasu deputatiunea multiamita de edificiulu seminariulu.

Deputatiunea se compune din urmatorii domni: Parintele Protopresviteru Ioan Petricu, parintele Bartolomeiu Bainlescu parochulu cetátiei Brasiovu, parintele Vasilie Voin'a parochu la biserica santului Nicolae; domni: Stefanu Iosif directorulu gimnasiului romanu din Brasiovu, Ión Lengeru, advocatu si membru eforei scóleloru centrale din Brasiovu, Ión Stinghe, Steriu Stinghe si Ioan Purchearea membrii eforei.

† *Necrologu.* Venerabilulu parinte Ioan Schelegi'a, parochu emeritu alu Lipovei a trecutú la fcele eterne Sambeta in presér'a dilei santei Inviiării Domnului, in e-tate de 97 de ani si in anulu 53 alu servitiului seu preotiescu prestatu cu demnitate altariului Domnului.

Remasitiile pamentesci ale defunctului au fost depuse spre odichna eterna Luni, a dóu'a di de Pasci la 4 óre d. a. in cimiteriulu din Lipov'a. Servitiulu funebru a fostu oficiatu de parintele protopresviteru Voicu Hamsea, asistatu de 4 preoti, ér cantările funebrali le-a executatu cu o precisiune si adevérata frumsetia corulu din Lipov'a sub conducerea zelosului dnu invetiatoriu Craciunu — si in fienti'a de facia a unui publicu alesu si numerosu, carele venise se-dea ultimulu tributulu de recunoscintia fostului seu parochu si pastoriu sufletescu. Depunendu o lacrima de durere pre tormentulu confratelui nostru preotu, i-dicemu: Se-i fia tierin'a usióra si memori'a binecuvantata!

* *Multiemita publica.* Prin aceste orduri subscrisulu vinu a esprimá cea mai sincera multiemita poporeniloru din Cef'a, — Teodoru Draganu, Demetriu Gligoru, Ioanu Baloghu (a lui Istoca) si Ioanu Romanu, pentru donatiunea facuta St. nóstre biserici ort. romane din Cef'a, si anume: Teodoru Draganu au donatu 50 fl. Demetriu Gligoru 25 fl. — la staruinti'a Rev. Domnu protopopu tractualu Iosifu Vessa — din ereditarea dela Moise Draganu. — Ioan Baloghu au donatu unu praporu in pretiu de 16 fl. v. a.; éra Teodoru Draganu in asociere cu Ioan Romanu, au cumperatu 16 coti de panura rosia in oleu si 16 coti de dantele pentru de a-se acoperi prestolulu si dóue tetrapóde. — Pentru care fapte maritimóse primésca respectivii cea mai profunda multiemita, prea bunulu Dumnedieu le resplatésca insutitu si inmiitu spelele facute, le lungésca firulu vietii intru multi ani, cá se mai póta si de aci inainte ajutorá si impodobí St. biserica. — Cef'a, 5/17. Aprilie 1887. Mihaiu Marcutiú, invetiatoriu ort. rom.

* *Multiemita publica.* Cu deosebita onóre crestínsca pentru imitare facemu cunoscutu tuturoru celoru buni la inima; — ca: Dlu P. Fagarasiu, jude Com: cu amabil'a s'a sotia Sidoni'a, a daruitu cu banii sei pre sém'a Stei Biserici din Lalasintiu, unu frumosu „Candelabru“ vediendu Dloru multele lidsa de care suferu S. Biserica nóstra, promite a face dupa poteri si mai multu, atatu in numele epitropiei, cât si a Comitetului parochialu i-dorimu Dlui si Dómnei binefacátore véti'a fericita, Ddiu se-le iumltiésca averea se póta face mai multe binefaceri de acestea, deie Ddiu ca acestu sentimentu marimosu se le sternésca in inim'a mai multoru crestini din comuna spre Marirea Domnului. Lalasintiu la 4. Aprilie 1887. cu profunda stima: Ioanu Blagoiti'a epitropu.

Concursu.

Prin decisulu Venerabilului Consistoriu din Aradu, de datulu 20. Fauru a. c. Nr. 489. B. nimicindu-se alegerea de prectu la vacant'a parochia gr. or. de class'a I. din Belintiu, efeptuita la 6. Iuliu 1886, pentru deplinirea aceleiasi parochie, se escrie de nou concursulu, cu terminu de alegere pe diu'a de 3/15. Maiu 1887.

Emolumintele sunt: un'a sesiune de pamentu aratoriu de 30 jugere; si stol'a aici indatinata, dela 210 numere de case.

Recursule ajustate conformu prescrieloru statutului organicu, si ale „Regulamentului pentru parochie“ §. 15. lit. a) si b) se se tramita parintelui protopresviteru tractualu Georgiu Creciunescu in Belincz, u. p. Kiszetó; éra recurrentii sunt pofítiti, a-se presentá in vr'o Dumineca ori serbatóre in biserica locala, spre a-si aretá desteritatea in cantari, ori cuventari bisericesci.

NB. Venerabilulu Consistoriu prin decisulu seu din 15. Maiu 1886. Nr. 1605. a binevoitu se concéda, cá „se se escrie acestu concursu si pentru recurrenti de class'a II. cu acea reserva inse, cá daca in urm'a acestui concursu, s'ar insinuá macaru doi recurrenti de class'a I. atunci numai acei'a se se candidéze, si numai din ei se se alega; éra daca nu s'ar insinuá nici macaru doi recurrenti; cu cualificatiune de class'a I.: atunci se se candidéze si recurrenti de a II classa, potendu-se si dintre ei alege;“ observandu mai departe Venerabilu acelasi cá „dupa cualificatiunea alegendului, 'si reserva a intári numai provisoriu, séu definitivu pre celu ce s'ar alege.“

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: G. CRECIUNESCU, m. p. prott.

—□—